

Onze motorreis naar Rusland

Vorig jaar mei hebben wij (Brigit en Ruud) een groepsreis naar Rusland gemaakt. Samen met Dafne als reisleidster, jullie nog bekend van de lezing voor Bacchus over de reis die ze maakten naar het Baikal meer.

We vertrokken 29 april op de rode BMW K75RT naar Enschede waar we een nachtje bij bekenden logeerden. De volgende dag, net over de Duitse grens, verzamelden we ons met de andere 9 reisgenoten die we bij een eerdere ontmoeting al gezien hadden. Dafne geeft nog onze paspoorten met de visa voor Wit-Rusland en Rusland erin. Ieder gaat daarna zijn gangetje tot het eerste hotel bij de Poolse grens. Ik dacht een leuke binnendoorweg te nemen waardoor we dus als laatste het eerste hotel binnenlopen.

Zondag om 7uur de motoren al opladen en met drie reisgenoten Polen in. Daar wist iemand een groot Christus-beeld te staan, een mooi spierwit beeld tegen de blauwe lucht, met het weer treffen we het zeker. We rijden hierna met Dafne door, nog een bakkie met appeltaart tussendoor. Vandaag moeten we zo'n 650km wegrijden dus ze heeft er aardig de gang in. Bij Warschau volgen we min of meer de binnenwegen bij gebrek aan snelwegen. Plots zie ik Dafne bij een spoorwegovergang omhoog vliegen, g...tver. Ik kan het niet meer beremmen en we gaan met een aardige vaart over een hele slechte overgang. De motor krijgt een klap, de vering slaat tot het einde en Brigit zit helemaal scheef onderuit. Rustig laat ik ons in de kant van de weg uitrollen terwijl ik denk dat er zeker iets stuk moet zijn. Brigit gaat weer goedzitten en zonder verder te onderzoeken rijden we weer door. De motor is sterker dan ik denk want hij rijdt nog zoals voor de klap. We doen het wel wat rustiger aan want we willen zonder brokken door Rusland heen.

Maandag 2 mei gaan we s'ochtends met de hele groep de grens van Wit-Rusland oversteken. We rijden een hele rij auto's voorbij tot de eerste douanebeambte. Daar krijgen we een papiertje met het kenteken erop, een soort invoerbewijs voor de motor. Daarna bij allerlei hokjes stempels halen, ergens anders een kopietje, weer terug, verzekering kopen, totdat iedereen alles heeft en we na 3 uur weer verder kunnen. Dan zien we al snel de grote grijze flatgebouwen zoals je van TV kent. Als we de doorgaande weg verlaten zien we ook weer hele kleurige houten huisjes en fleurige kerkhoven, we denken eerst nog 'iedere dag verse bloemen', van dichtbij zien we dat het neppers zijn maar mooi

gemaakt. De hoofdstad Minsk is een grote, voor het oog keurige, stad. We zien veel kleurige vlaggen hangen vanwege de aankomende 9mei viering, dag van de overwinning voor Rusland. We bekijken de volgende dag de stad met grote pleinen en gaan donderdag weer verder. Onderweg stoppen bij een grote herdenkingsplaats Katyn waar in de oorlog 230 dorpen zijn uitgemoord. Als iedereen weer op de motor stapt ontdekt een van de groep dat hij alleen een regenjas aanheeft en z'n motorjack nog in Minsk ligt! Zij gaan met z'n vieren terug, wij rijden door naar de Russische grens. Normaal ook een

paar uur maar nu mogen we met de papieren die we al hadden snel door. Overnachting in Smolensk waar je moet uitkijken voor diepe gaten en hoge stramrails. Het hotel is wat je verwachtte, een norrige vrouw bij de balie, communistische beelden, groezelige kamers. Maar er staat dan zomaar wel weer een pinautomaat in de hal.

Vanaf Smolensk over de hoofdweg naar Moskou, geen pretje met alle vrachtwagens en we besluiten met z'n vijven de binnenweg te nemen, meteen veel leuker. In een dorpje stoppen we bij een markt,

even later stopt ook de politie, waarschijnlijk omdat we op de weg stilstaan. Martijn slaat uitvoerig een landkaart open en laat de mannen met grote pet de weg naar Moskou wijzen, hartelijk danken we deze dienders. Martijn rijdt weer voorop en zet de navigatie weer aan. Verderop verandert de verlaten weg van gravel weer in asfalt en weer in zand. Dan modder en al diepere plassen over de volle breedte. We gaan toch maar door besluiten we, ook Agnes, de vrouw in ons midden die zelf rijdt (mijn Brigit zit achterop). Toch wel link maar met het advies om niet de voorrem te gebruiken gaan we verder.

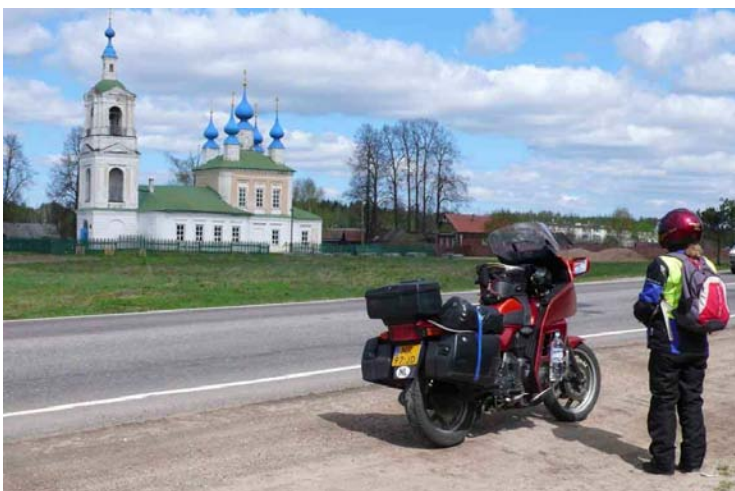
Even later schuift Agnes op haar kant (toch die voorrem), ik maak mooie foto's van Jaap op de GS door opspattend water, Martijn ligt plat in de blubber en Brigit moet mij uit de zuigende modder duwen. Maar we komen weer bij de begaanbare weg en lezen een SMS dat de rest met de motor op het Rode Plein staat, dat halen we nooit. Pas om 9uur s'avonds komen we bij de ringweg van Moskou aan waarop een oneindige file met enthousiaste mensen die het raam opendraaien en zwaaien als ze de witte NLstickers op onze koffers ontwaren. We zijn blij als we laat het hotel vinden. De dag erop gaan we met de metro lekker de stad bekijken en staan we toch nog op het Rode Plein.

Zaterdag 7 mei rijden we de stad uit en de komende dagen gaan we diverse plaatsen van de zogenaamde Gouden-Ring bezoeken. Her en der staan kerkjes met die typische ui-vormige torentjes in glanzend goud. Het dorp Suzdal met zijn vele kleurige huisjes met sierlijk houtsnijwerk om de ramen. Dan nog de stadjes waar we overnachten Kostroma, Sergijev-Possad, Tver, Veliki-Novgorod. We zien onderweg vanalles en hebben met de motoren vaak bekijks als

we op een pleintje een koffiestop doen. De wegen zijn schrikbarend slecht met diepe gaten, continu blijven opletten dus. Een van ons loopt toch een diepe deuk in de velg op zodat de band leegloopt, alleen te repareren door een binnenband te monteren die we voor nood bij ons hebben.

Op 14 mei gaan we naar Sint Petersburg, we rijden deze dag met z'n tweeën en vinden zonder veel zoeken het hotel met de landkaart en op richtingsgevoel. Aan de verkeersborden hebben we niet veel, ze zijn in het cyrillisch schrift, voor ons zo goed als onleesbaar. We hebben twee dagen om de stad te zien, natuurlijk ook het

beroemde Hermitage museum met vele mooie zalen vol kunst, onmogelijk om het in een paar uur te bekijken. Lekker door de stad struinen, rondje met de rondvaartboot, huisje van Peter de Grote gezien
Maandag 16 mei gaan we Rusland weer verlaten, zonder veel problemen komen we de grens over en rijden in zeven dagen via Estland, Letland, Litouwen, Polen en Duitsland weer naar thuis en hebben totaal 7515km gereden in 22 dagen. Het is een prachtige reis geweest en we hebben vele vriendelijke mensen ontmoet die jammer genoeg weinig Engels verstaan.

Ruud en Brigit.

